

Розроблення раціональних схем просування продукції як чинник підвищення конкурентоспроможності підприємства

Дарія Дука
Олена Кутас

Національний університет харчових технологій

Вступ. Для забезпечення виконання головних завдань підприємства недостатньо створити товар, призначити на нього ціну та розмістити його у зручному для споживача місці. Цей товар залишиться просто непоміченим серед сотень схожих на нього. Більше того, здійснюючи купівлю, споживач з-поміж альтернатив вибере лише те, що він знає, застерігаючи себе у такий спосіб від непередбачуваного ризику, оскільки не знати – означає не хотіти отримати. Подолати цю суперечність покликаний четвертий елемент комплексу маркетингу – просування товару, яке створює сприятливу атмосферу для підприємства та його товарів у змаганні з конкурентами.

Матеріали і методи. У роботі використано результати досліджень провідних вітчизняних та зарубіжних вчених. Для досягнення результатів було застосовано систему специфічних та загальнонаукових методів дослідження; використовувалися діалектичний і системний аналіз, а також економіко-статистичні методи.

Результати. Незалежно від структури системи реалізації товару, кожна організація повинна вирішувати проблеми просування своїх товарів на ринку. І найважливішого значення просування набуває при наявності конкуренції з боку інших виробників подібних товарів.

Головною метою процесу просування є стимулювання, тобто поліпшення попиту. Коли підприємство збирається запропонувати ринку новий товар, то споживач може зреагувати позитивно у тому випадку, якщо отримає інформативну характеристику товару. Після того, як споживач ознайомлений з товаром, перед підприємством постає задача переконати його в необхідності зробити купівлю. Для цього треба домогтися його прихильності, зуміти переконати в необхідності товару. Якщо товар набрид покупцеві, варто час від часу підкреслювати його найкращі якості для зміцнення образу товару і стимулювання збуту [2].

Вибір конкретних засобів просування значною мірою визначається базовою маркетинговою стратегією компанії: стратегією прощтовхування або стратегією притягнення. Для невеликих вітчизняних підприємств більш доцільним та ефективним є використання першої стратегії внаслідок невеликої кількості коштів, які можуть бути вкладені у просування товарів.

До найбільш використовуваних методів просування продукції прийнято відносити персональні продажі, стимулювання процесів збуту та безпосередньо продаж і спонсорство. Саме так виглядає стандартна схема просування товару на ринку. Однак на сучасному ринку стратегії просування продукції досить різноманітні і можуть принципово відрізнятися. Сьогодні стандартна схема доповнюється новими напрямками. Один з таких напрямків – поліпшення споживчих властивостей продукції, інший – поліпшення привабливості системи торгівлі, більш ретельне дослідження ринку для виявлення найбільш затребуваної споживачами продукції.

Найбільш комплексний характер мають заходи просування, представлені в межах безпосередніх місць продажу, де вони отримали назву інтегрованих маркетингових комунікацій на місцях продажу [1].

Основними критеріями вибору споживачами продуктів харчування є якість продуктів, їх ціна і наявність у найближчій торговій точці. Останній чинник свідчить про те, що товар необхідно розповсюдити в максимальній кількості торгових точок до моменту застосування маркетингових комунікацій.

Висновки. Для введення нових продуктів найефективнішими засобами є реклама, паблік рілейшнз і семплінги. Реклама та PR слугують для потенційних покупців джерелом інформації про продукт. Семплінги дають можливість спробувати продукт і оцінити його якість, що є одним з вагомих критеріїв вибору. В подальшому стимулювання збуту може відбуватися за допомогою лотерей, розіграшів, спонсорства, реклами, подарунків тощо.

Основним завданням торгового підрозділу підприємства є максимальна присутність у точках роздрібною торгівлі, а на відділ маркетингу покладено завдання ефективного застосування маркетингових комунікацій. Ефективне управління збутовою діяльністю супроводжується, таким чином, спільними з роздрібною торгівлею маркетинговими комунікаціями.

Література

1. Григорчук Т. В. Маркетинг. Частина друга : навч. посіб. для дистанційного навчання / Т.В. Григорчук. – К.: Університет «Україна», 2007. – 380 с.
2. Маркетинг : підручник / М. О. Турченко, М. Д. Швець. – К.: Знання, 2011. – 318 с.